

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області (Криворізький регіон) інформує щодо податкового законодавства

Задекларована праця – гідне майбутнє кожного працюючого

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що легальні трудові відносини – це соціальна захищеність працівників, своєчасно сплачені податки до бюджетів усіх рівнів, а отже і підтримка нашої країни у цей нелегкий час.

Здекларована праця – це гідне майбутнє кожного працюючого!

Наголошуємо, що незадекларована праця:

- це свідоме ухилення і роботодавців, і працівників від оформлення трудових відносин з метою отримання тих чи інших переваг за рахунок приховування реальних доходів, отримання соціальних пільг, несплати податків;
- це робота без укладання трудового договору, а отже і відсутність соціальних гарантій: права на відпустку, лікарняних, пенсії, соціального страхування;
- це відсутність захисту працівника від неправомірних дій роботодавця.

Незадекларована праця та отримання заробітної плати в конверті – явища, які шкодять і роботодавцям, і працівникам, і державі в цілому.

Не погоджуйтеся на незадекларовану працю, оскільки ви втрачаєте більше, ніж отримуєте!

Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність із торгівлі валютними цінностями у готівковій формі, сплачують щомісяця авансовий внесок із податку на прибуток підприємств

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що Законом України від 03 листопада 2022 року № 2720-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо особливостей оподаткування діяльності з торгівлі валютними цінностями у готівковій формі» статтю 141 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), доповнено пунктом 141.13, який визначає особливості оподаткування діяльності з торгівлі валютними цінностями у готівковій формі.

Так, платники податку на прибуток підприємств, які здійснюють діяльність із торгівлі валютними цінностями у готівковій формі, сплачують щомісяця, не пізніше останнього операційного (банківського) дня поточного місяця, авансовий внесок із податку на прибуток підприємств за кожний пункт обміну іноземної валюти, внесений до Реєстру пунктів обміну іноземної валюти станом на перше число поточного місяця.

Авансовий внесок із податку на прибуток підприємств сплачується у розмірі:

а) трьох мінімальних заробітних плат, встановлених законом станом на 01 січня звітного (податкового) року, за кожний пункт обміну іноземної валюти, розташований у населеному пункті, чисельність населення якого перевищує 50 тисяч, за статистичними даними чисельності наявного населення України, розміщеними на веб-сайті спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі статистики станом на 01 січня року, що передує поточному року;

б) однієї мінімальної заробітної плати, встановленої законом станом на 01 січня звітного (податкового) року, за кожний пункт обміну іноземної валюти, розташований в інших населених пунктах або за межами населених пунктів.

Авансові внески з податку на прибуток підприємств є невід'ємною частиною податку на прибуток підприємств.

У рядку 26 додатка ОВ до Податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897 (із змінами) (далі – Декларація), в якому платники податку на прибуток підприємств, які здійснюють діяльність із торгівлі валютними цінностями у готівковій формі, розраховують суму таких авансових внесків, визначається загальна сума авансового внеску з пунктів обміну іноземних валют, що сплачена у звітному (податковому) періоді. Сума авансового внеску сплачується щомісяця та визначається у графі 4, значення якої розраховується за формулою, передбаченою у примітці 1 додатка ОВ.

Відповідно до підпункту 141.13.3 пункту 141.13 статті 141 Кодексу сплачена протягом звітного (податкового) періоду сума авансових внесків із податку на прибуток підприємств зменшує податкові зобов'язання з податку на прибуток підприємств, розраховані за результатами такого звітного (податкового) періоду за ставкою, визначеною пунктом 136.1 статті 136 Кодексу, у сумі, що не перевищує суму нарахованого податкового зобов'язання за такий податковий (звітний) період.

Імпорт товарів / основних засобів: визначення бази оподаткування ПДВ та податкового кредиту

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до п. 190.1 ст. 190 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) базою оподаткування податком на додану вартість (ПДВ) для товарів, що ввозяться на митну територію України, є договірна (контрактна) вартість, але не нижче митної вартості цих товарів, визначеної відповідно до розділу III Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI (із змінами), з урахуванням мита та акцизного податку, що підлягають сплаті і включаються до ціни товарів.

Базою оподаткування для тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, для яких встановлені максимальні роздрібні ціни, що ввозяться на митну територію України, є максимальна роздрібна ціна таких товарів без урахування ПДВ.

При визначенні бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, перерахунок іноземної валюти у валюту України здійснюється за курсом валюти, визначеним відповідно до ст. 39 прим. 1 ПКУ.

Згідно із п. 198.3 ст. 198 ПКУ податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником ПДВ за ставкою, встановленою п. 193.1 ст. 193 ПКУ, протягом такого звітного періоду у зв'язку з:

- придбанням або виготовленням товарів та наданням послуг;
- придбанням (будівництвом, спорудженням) основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи;
- ввезенням товарів та/або необоротних активів на митну територію України.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні засоби почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах провадження господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Комунікаційна податкова платформа – взаємодія з бізнесом та громадськістю в ефективному форматі

Потребує детальних роз'яснень законодавства?

Необхідно оперативно вирішити нагальні питання податкової сфери?

Маєте пропозиції щодо необхідності проведення певних заходів за визначеною тематикою?

Звертайтеся на комунікаційну податкову платформу Головного управління ДПС у Дніпропетровській області.

Звернення від представників бізнесу та громадськості приймаються на електронну скриньку dp.ikc@tax.gov.ua.

Подання до контролюючого органу клопотання про поновлення пропущеного строку на подання скарги щодо рішення про відмову в реєстрації ПН/РК в ЄРПН в адміністративному порядку

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що загальні положення про поновлення пропущеного строку на подання скарги в адміністративному порядку регулюються ст. 56 Податкового кодексу (далі – ПКУ), зокрема п. 56.3 ст. 56 ПКУ передбачено, що протягом шести місяців з дати закінчення строку, встановленого абзацом першим цього пункту, платник податків має право подати скаргу разом з клопотанням про поновлення пропущеного строку на подання скарги в адміністративному порядку та копіями підтверджуючих документів поважності причин його пропуску (за наявності).

Проте дані норми не поширюються на порядок оскарження рішення про відмову у реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН).

Згідно з п. 56.23 ст. 56 ПКУ оскарження рішення про відмову у реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України з урахуванням особливостей, зокрема скарга на рішення про відмову у реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН розглядається в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, комісією центрального органу виконавчої влади, що реалізовує державну податкову політику, протягом:

10 календарних днів, наступних за днем отримання такої скарги, якщо платник податків, який подав скаргу, не виявив бажання взяти участь у розгляді скарги;

30 календарних днів, наступних за днем отримання такої скарги, якщо платник податків, який подав скаргу, виявив бажання взяти участь у розгляді скарги.

Постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2019 року №1165 «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних» (із змінами), затверджено Порядок розгляду скарги щодо рішення про відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, про неврахування таблиці даних платника податку на додану вартість, про відповідність платника податку на додану вартість критеріям ризиковості платника податку (далі – Порядок розгляду скарги), який визначає механізм подання та розгляду скарг, зокрема щодо рішення комісії регіонального рівня про відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН.

Відповідно до п. 3 Порядку розгляду скарги скарга подається платником ПДВ протягом 10 робочих днів, що настають за днем прийняття рішення комісією регіонального рівня.

Якщо платником податку подано скаргу з порушенням строків подання, визначених у п. 3 Порядку розгляду скаргу, така скарга не приймається, а платнику податку в автоматичному режимі надсилається відповідна квитанція. Така квитанція є підтвердженням неприйняття скарги для розгляду.

Окрім того, у зв'язку з набранням чинності Закону України від 13 грудня 2022 року № 2836-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо сприяння відновленню енергетичної інфраструктури України» із 03 січня 2023 року відновлено перебіг строків подання та розгляду

скарги на рішення про відмову у реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН, передбачених п.п. 56.23.3 п. 56.23 ст. 56 ПКУ.

Нормами Порядку розгляду скарги не передбачено подання клопотання про поновлення пропущеного строку на подання скарги в адміністративному порядку, в тому числі з копіями підтверджуючих документів поважності причин його пропуску (за наявності).

Чи потрібно ЄГ самостійно змінювати в ПРРО ДПС назву ГО, якщо після подачі повідомлення за ф. № 20-ОПП та заяви за ф. № 1-ПРРО, змін не відбулося?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Програмний реєстратор розрахункових операцій (далі – ПРРО) реєструється на окрему господарську одиницю (ГО), реквізити якої зазначаються у розрахунковому документі (чеку).

У разі зміни назви господарської одиниці, на яку зареєстровано ПРРО, суб'єкту господарювання (ЄГ) необхідно подати Повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність за формою № 20-ОПП (ідентифікатор форми J/F 1312005) з новою назвою та заяву про реєстрацію програмних реєстраторів розрахункових операцій за ф. № 1-ПРРО (ідентифікатор форми J/F 1316605) з позначкою у рядку 1 розд. 1 «Зміни (крім перереєстрації)».

При цьому, внесення змін у дані про ПРРО здійснюється у порядку та строки, встановлені для реєстрації.

Отже, суб'єкту господарювання не потрібно самостійно змінювати в ПРРО ДПС назву господарської одиниці.

Податкова знижка за навчання: які документи подаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платник податку на доходи фізичних осіб (далі – податок) має право на податкову знижку за наслідками звітного податкового року.

Перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, визначено у п. 166.3 ст. 166 ПКУ.

До даного переліку включається сума коштів, сплачених платником податку на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти таким платником податку та/або членом його сім'ї першого ступеня споріднення та/або особи, над якою встановлено опіку чи піклування, або яку влаштовано до прийомної сім'ї, дитячого будинку сімейного типу, якщо такого платника податку призначено відповідно опікуном, піклувальником, прийомним батьком, прийомною матір'ю, батьком-вихователем, матір'ю-вихователькою (п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ).

Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації, яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року (п.п. 166.1.2 п. 166.1 ст. 166 ПКУ).

Згідно з п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача)), а також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги).

Копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого ПКУ (абзац перший п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

У разі якщо відповідні витрати підтверджені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в податковій декларації лише реквізити електронного розрахункового документа (абзац другий п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Для документального підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки, контролюючий орган не має права вимагати від платника податку надання документів та/або їх копій, які містяться в автоматизованих інформаційних і довідкових системах, реєстрах, банках (базах) даних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, інформація з яких безоплатно отримується контролюючими органами відповідно до ПКУ та міститься в інформаційних базах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (п.п. 166.2.3 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права регулює Закон України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2145).

Частиною шостою ст. 79 Закону № 2145 встановлено, що розмір та умови оплати за навчання, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації, за надання додаткових освітніх послуг встановлюються договором.

Враховуючи викладене, фізична особа – платник податку на доходи фізичних осіб, яка має право скористатися податковою знижкою щодо суми коштів, сплачених за навчання зобов'язана подати до контролюючого органу разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи копії платіжних та розрахункових документів, зокрема, квитанції, фіскальні чеки, прибуткові касові ордери, що ідентифікують надавача послуг і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх отримувача), а також копію договору з навчальним закладом, в якому обов'язково повинно бути відображено заклад освіти – надавача послуг і здобувача освіти – отримувача послуг, вартість таких послуг і строк оплати за такі послуги; довідку про отримані у звітному році доходи; документи, які підтверджують ступінь споріднення (у разі компенсації вартості здобуття дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти члена сім'ї першого ступеня споріднення), тощо.

Постанова Кабінету Міністрів України № 967: для роботодавців

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що 24.08.2024 набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2024 року № 967 (далі – Постанова № 967), якою внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 413 «Про порядок повідомлення Державній податковій службі та її територіальним органам про прийняття працівника на роботу/укладення гіг-контракту» (із змінами).

Відповідно до Постанови №967 запроваджено електронні формати повідомлень до територіальних органів ДПС, які розміщені за посиланням https://tax.gov.ua/data/material/000/103/154157/Forms_deklar.htm, а саме:

- Повідомлення про прийняття працівника (домашнього працівника) на роботу/укладення гіг-контракту. Ідентифікатор форми (для юридичних осіб – J3001004, для фізичних осіб – F3001004) (проект для розробників);
- Повідомлення про припинення трудового договору з домашнім працівником. Ідентифікатор форми (для юридичних осіб – J3001101, для фізичних осіб – F3001101) (проект для розробників).

Особливості нарахування плати за землю фізичним особам (громадянам)

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п.п. 14.1.147 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Земельний податок – обов'язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійних землекористувачів (п.п. 14.1.72 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Орендна плата для цілей розд. XII ПКУ – обов'язковий платіж за користування земельною ділянкою державної або комунальної власності на умовах оренди (п.п. 14.1.136 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Облік фізичних осіб – платників податку і нарахування відповідних сум проводяться контролюючими органами за місцем знаходження земельної ділянки, у тому числі право на яку фізична особа має як власник земельної частки (паю), щороку до 01 травня (п. 287.2 ст. 287 ПКУ).

Згідно з абзацами першим – шостим п. 286.1 ст. 286 ПКУ підставою для нарахування земельного податку є:

- а) дані державного земельного кадастру;
- б) дані Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;
- в) дані державних актів, якими посвідчено право власності або право постійного користування земельною ділянкою (державні акти на землю);
- г) дані сертифікатів на право на земельні частки (паї);
- г) рішення органу місцевого самоврядування про виділення земельних ділянок у натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв);
- д) дані інших правовстановлюючих документів, якими посвідчується право власності або право користування земельною ділянкою, право на земельні частки (паї);
- е) дані Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, визначеного у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

У разі подання платником податку до контролюючого органу правовстановлюючих документів на земельну ділянку, земельну частку (пай), відомості про які відсутні у базах даних інформаційних систем центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, нарахування податку фізичним особам здійснюється на підставі поданих платником податку відомостей до отримання контролюючим органом інформації про перехід права власності на об'єкт оподаткування.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Пунктом 286.5 ст. 286 ПКУ визначено, що нарахування фізичним особам сум плати за землю проводиться контролюючими органами (за місцем знаходження земельної ділянки, у тому числі право на яку фізична особа має як власник земельної частки (паю), які надсилають платнику податку у порядку, визначеному ст. 42 ПКУ, до 01 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою,

встановлено у порядку, визначеному ст. 58 ПКУ, разом із детальним розрахунком суми податку, який, зокрема, але не виключно, має містити кадастровий номер та площу земельної ділянки, розмір ставки податку та розмір пільги зі сплати податку.

Нарахування фізичним особам сум земельного податку з підстав, визначених підпунктами «в», «г», «д» п. 286.1 ст. 286 ПКУ, проводиться контролюючими органами виключно у разі надання зазначених даних такими фізичними особами.

У разі переходу права власності на земельну ділянку або права на земельну частку (пай) від одного власника – юридичної або фізичної особи до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 01 січня цього року до початку того місяця, в якому припинилося його право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку або права на земельну частку (пай) від одного власника – фізичної особи до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає (вручає) податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Якщо такий перехід відбувся після 01 липня поточного року, контролюючий орган надсилає (вручає) попередньому власнику нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

У разі якщо платник податків має у власності декілька земельних ділянок або право на декілька земельних часток (паїв), щодо яких необхідно провести звірку даних, для її проведення такий платник податків має право звернутися до контролюючого органу за своїм місцем реєстрації у контролюючих органах або за місцем знаходження будь-якої з таких земельних ділянок, у тому числі право на яку фізична особа має як власник земельної частки (паю).

Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення (абзац перший п. 287.5 ст. 287 ПКУ).

У разі якщо контролюючий орган не надіслав (не вручив) податкове (податкові) повідомлення-рішення у строки, встановлені ст. 286 ПКУ, фізичні особи звільняються від відповідальності, передбаченої ПКУ за несвочасну сплату податкового зобов'язання (п. 287.9 ст. 287 ПКУ).

Податкове зобов'язання з цього податку може бути нараховано за податкові (звітні) періоди (роки) в межах строків, визначених п. 102.1 ст. 102 ПКУ (п. 287.10 ст. 287 ПКУ).

Слід зазначити, що абзацами першим – третім п. 12 підрозд. 6 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ встановлено, що у 2022 році інформація щодо рішень органу місцевого самоврядування, прийнятих до 01 січня 2022 року, про виділення земельних ділянок у натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв), передбачена п. 284.5 ст. 284 ПКУ, надається відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням таких земельних ділянок у строк до 01 липня 2022 року.

Нарахування фізичним особам сум земельного податку на підставі рішень, зазначених в абзаці першому п. 12 підрозд. 6 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, проводиться контролюючими органами за місцезнаходженням земельної ділянки, які надсилають (вручають) платникові податкове повідомлення-рішення про внесення податку до 01 жовтня 2022 року. Земельний податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Першим звітним (податковим) періодом для нарахування земельного податку за земельні ділянки державної та комунальної власності на підставі рішень органів місцевого самоврядування про виділення земельної ділянки у натурі (на місцевості) власнику земельної частки (паю), прийнятих до 01 січня 2022 року, вважається 2022 рік.

Згідно з п. 284.5 ст. 284 ПКУ інформація про виділення земельних ділянок у натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) на підставі рішень органу місцевого самоврядування, прийнятих у попередньому році, надається відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельних ділянок до 01 лютого поточного року.

У разі внесення змін органами місцевого самоврядування до раніше прийнятих рішень органу місцевого самоврядування про виділення земельних ділянок у натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) інформація про такі зміни надається відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельних ділянок протягом 30 календарних днів з дня їх внесення.

Така інформація надається в електронному вигляді у порядку та за формою, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до п. 288.7 ст. 288 ПКУ порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог ст.ст. 285 – 287 розд. XII ПКУ.

При цьому абзацами першим і другим п. 288.1 ст. 288 ПКУ встановлено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 01 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 01 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Перелік категорій фізичних осіб – власників земельних ділянок, які звільняються від сплати земельного податку, визначено п. 281.1 ст. 281 ПКУ.

Звільнення від сплати земельного податку, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб, поширюється на земельні ділянки за кожним видом використання у межах граничних норм, встановлених п. 281.2 ст. 281 ПКУ.

Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи (п. 281.3 ст. 281 ПКУ).

Пунктом 281.4 ст. 281 ПКУ встановлено, що якщо фізична особа, визначена у п. 281.1 ст. 281 ПКУ, станом на 01 січня поточного року має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, площа яких перевищує межі граничних норм, визначених п. 281.2 ст. 281 ПКУ, така особа до 01 травня поточного року подає письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження будь-якої земельної ділянки про самостійне обрання/зміну земельних ділянок для застосування пільги (далі – заява про застосування пільги).

Пільга починає застосовуватися до обраних земельних ділянок з базового податкового (звітного) періоду, в якому подано таку заяву, та діє до початку місяця, що настає за місяцем подання нової заяви про застосування пільги.

У разі подання фізичною особою, яка станом на 01 січня поточного року має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, заяви про застосування пільги після 01 травня поточного року, пільга починає застосовуватися до обраних земельних ділянок з наступного податкового (звітного) періоду.

Відповідно до п. 281.5 ст. 281 ПКУ якщо право на пільгу у фізичної особи, яка має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, виникає протягом календарного року та/або фізична особа, визначена у п. 281.1 ст. 281 ПКУ, набуває право власності на земельну ділянку/земельні ділянки одного виду використання, така особа подає заяву про застосування пільги до контролюючого органу за місцем знаходження будь-якої земельної ділянки протягом 30 календарних днів з дня набуття такого права на пільгу та/або права власності.

Пільга починає застосовуватися до обраних земельних ділянок з урахуванням вимог п. 284.2 ст. 284 ПКУ та діє до початку місяця, що настає за місяцем подання нової заяви про застосування пільги.

У разі недотримання фізичною особою вимог абзацу першого п. 281.5 ст. 281 ПКУ пільга починає застосовуватися до обраних земельних ділянок з наступного податкового (звітного) періоду.

Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право (п. 284.2 ст. 284 ПКУ).

Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік (п. 285.1 ст. 285 ПКУ).

е-Підприємець – сервіс для спрощення ведення бізнесу

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що ДПС України є учасником цифрових проєктів, які запроваджує Міністерство цифрової трансформації України (Мінцифри).

е-Підприємець – це комплексна послуга, яку можна отримати на порталі Дія. Підприємці мають можливість замовити необхідні послуги для ведення власного бізнесу, змінити або розширити сферу діяльності за пів години без походів до установ.

е-Підприємець – це сервіс для спрощення ведення бізнесу. За однією заявою за 15-40 хв можна оформити онлайн 10 послуг, у тому числі податкові.

Наразі доступні послуги:

1. Державна реєстрація ФОП.
2. Державна реєстрація змін до відомостей про ФОП, що містяться в ЄДР.
3. Реєстрація декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства з питань пожежної безпеки.
4. Державна реєстрація потужностей операторів ринку харчових продуктів.
5. Державна реєстрація створення ТОВ на підставі модельного статуту.
6. Державна реєстрація переходу ТОВ на діяльність на підставі модельного статуту.
7. Подання вакансій.
8. Реєстрація/перехід на спрощену систему оподаткування.
9. Реєстрація платником податку на додану вартість.
10. Відкриття банківського рахунку.

е-Підприємець – цифрове рішення для бізнесу, яке залишає в минулому папери, черги, очікування.

Комплексна послуга е-Підприємець розроблена в межах проєкту EU4DigitalUA.

УВАГА! ШАХРАЙ!

Упродовж останніх днів зафіксовано факти неодноразових спроб здійснення шахрайських дій невідомими особами шляхом підміни електронної адреси відправника на офіційну скриньку Головного управління ДПС у Дніпропетровській області, з розсилкою фейкових електронних листів (повідомлень) на електронні адреси

платників податків від імені керівника одного із структурних підрозділів Головного управління ДПС у Дніпропетровській області з вимогою зв'язатися за певним номером телефону за стосунками Telegram, WhatsApp, який не належить даній особі.

Текстові повідомлення наступного змісту: «Доброго дня, [Прізвище, Ім'я, по батькові посадової особи Головного управління ДПС у Дніпропетровській області] турбує. Перекажіть, щоб [Ім'я, по батькові керівника платника податків] терміново зі мною зв'язався. Тел. 0***** [Telegram, WhatsApp]».

Звертаємось до платників податків бути обачними, не піддаватися на провокації. Бути обережними та уважними при відкритті вкладень, навіть якщо вони надійшли від відомих адресатів.

Дніпропетровщина: на податковому обліку знаходиться понад 292 тисячі представників бізнесу

У Головному управлінні ДПС у Дніпропетровській області станом на 01.09.2024 обліковувалось 292 227 суб'єктів господарювання. У порівнянні з 2023 роком кількість платників податків збільшилась на 17 607 осіб (станом на 01.09.2023 – 274 620 осіб).

Юридичних осіб станом на 01.09.2024 зареєстровано у кількості 119 725 осіб, що на 2 334 особи більше ніж у 2023 році (станом на 01.09.2023 – 117 391 осіб), ФОПів – 172 502 особи, кількість яких, порівняно з 2023 роком, збільшилась на 15 273 особи (станом на 01.09.2023 – 157 229 осіб).

Звертаємо увагу, що відокремлений підрозділ юридичної особи (філія, представництво) зобов'язаний стати на облік у контролюючих органах, повідомляти про всі об'єкти оподаткування, що знаходяться на його балансі, шляхом подання до контролюючого органу повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність за формою № 20-ОПП, крім об'єктів оподаткування, де платником податку визначений суб'єкт господарювання (юридична особа, якою створені такі відокремлені підрозділи, філії, представництва), інформація про які подана таким суб'єктом господарювання.

До уваги фізичних осіб – платників плати за землю!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що справляння плати за землю регламентовано Податковим кодексом України (далі – ПКУ).

Платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі, яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності на правах постійного користування, а об'єктами оподаткування земельним податком є земельні ділянки, які перебувають у власності, земельні частки (паї), які перебувають у власності та земельні ділянки державної та комунальної власності, які перебувають у володінні на праві постійного користування (ст.ст. 269, 270 ПКУ).

Підставами для нарахування земельного податку, зокрема, але не виключно, є дані Державного земельного кадастру, Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, дані інших правостановлюючих документів, якими посвідчується право власності або право користування земельною ділянкою, право на земельні частки (паї), дані Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, визначеного у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку (п. 286.1 ст. 286 ПКУ).

Відповідно до п. 286.5 ст. 286 ПКУ нарахування фізичним особам сум плати за землю проводиться контролюючими органами (за місцем знаходження земельної ділянки, у тому числі право на яку фізична особа має як власник земельної частки (паю), які надсилають платнику податку у порядку, визначеному ст. 42 ПКУ, до 01 липня поточного року податкове ППР про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному ст. 58 ПКУ, разом із детальним розрахунком суми податку, який, зокрема, але не виключно, має містити кадастровий номер та площу земельної ділянки, розмір ставки податку та розмір пільги зі сплати податку.

Так, п. п. 69.14 п. 69 підрозділу 10 розділу XX ПКУ передбачено, що за період з 01 січня 2022 року до 31 грудня 2022 року не нараховується та не сплачується плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки (земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України, та перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, фізичних осіб, та за період з 01 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року – в частині земельних ділянок, що перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

Починаючи з 01 січня 2023 року, за земельні ділянки (земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України, які включені до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) не нараховується та не сплачується за період з першого числа місяця, в якому було визначено щодо відповідних територій дату початку активних бойових дій або тимчасової окупації, до останнього числа місяця, в якому було завершено активні бойові дії або тимчасова окупація на відповідній території.

Дати початку та завершення активних бойових дій або тимчасової окупації визначаються відповідно до даних Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією.

Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, визначається постановою Кабінету Міністрів України від 06.12.2022 № 1364 «Деякі питання формування переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» (із змінами) (далі – Постанова № 1364).

Враховуючи зазначене, у контексті Закону № 3050 Постанова № 1364 може вважатися такою, що встановила порядок визначення переліку територій.

У зв'язку з цим перелік територій, затверджений наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» (із змінами) (далі – Наказ № 309), може застосовуватися при справлянні плати за землю на відповідних територіях.

Чи підлягають скасуванню (відкликанню) ППР, надіслані фізичній особі про нарахування плати за землю (земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності) на поточний 2024 рік, якщо після надсилання таких податкових повідомлень-рішень відповідні земельні ділянки були включені до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією?

Наказом № 309 у розд. І затверджені території можливих бойових дій (частина перша), території активних бойових дій (частина друга) та території активних бойових дій, на яких функціонують державні електронні інформаційні ресурси (частина третя), у розд. II затверджені тимчасово окуповані Російською Федерацією території України.

Для цілей справляння плати за землю відповідно до п.п. 69.14 п. 69 підрозд. 10 розд. XX ПКУ застосовується тільки перелік територій активних бойових дій, тимчасово окупованих Російською Федерацією та з 01.05.2024 території активних бойових дій, на яких функціонують державні електронні інформаційні ресурси.

Податкове законодавство надає право платникам податків звернутися письмово або в електронній формі засобами електронного зв'язку до контролюючого органу за своїм місцем реєстрації у контролюючих органах або за місцем знаходження земельних ділянок, у тому числі право на яку фізична особа має як власник земельної частки (паю), для проведення звірки даних щодо розміру площ та кількості земельних ділянок, земельних часток (паїв), що перебувають у власності та/або користуванні платника податку, права на користування пільгою зі сплати податку з урахуванням положень пп. 281.4 і 281.5 ст. 281 ПКУ, розміру ставки земельного податку, нарахованої суми плати за землю.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником плати за землю на підставі оригіналів відповідних документів або належним чином засвідчених копій таких документів, зокрема документів на право власності, користування пільгою, а також у разі зміни розміру ставки плати за землю контролюючий орган, до якого звернувся платник плати за землю, проводить протягом десяти робочих днів перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове ППР разом з детальним розрахунком суми податку. Попереднє ППР вважається скасованим (відкликаним).

Також п. 56.1 ст. 56 ПКУ передбачено, що рішення, прийняті контролюючим органом, можуть бути оскаржені в адміністративному або судовому порядку.

Отже, наразі ПКУ передбачено, що скасування (відкликання) надісланих платникам ППР по платі за землю, зокрема сформованих за поточний 2024 рік, в тому числі сформованих за земельні ділянки, які були включені до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією та з 01.05.2024 території активних бойових дій, на яких функціонують державні електронні інформаційні ресурси, після надсилання їх платникам проводиться відповідно до заяви фізичної особи щодо проведення звірки (за наявних підстав), рішення ДПС, прийнятого за результатами адміністративного оскарження щодо скасування ППР, та рішення суду.

Лізинг/оренда нерухомого майна за межами митної території України: чи утримувати податок на доходи нерезидента під час виплати доходу нерезиденту?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до п.п. 14.1.54 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) дохід з джерелом їх походження з України – будь-який дохід, отриманий резидентами або нерезидентами, у тому числі від будь-яких видів їх діяльності на території України (включаючи виплату (нарахування) винагороди іноземними роботодавцями), її континентальному шельфі, у виключній (морській) економічній зоні, у тому числі, але не виключно, доходи у вигляді, доходів від надання резидентам або нерезидентам в оренду (користування) майна, розташованого в Україні, включаючи рухомий склад транспорту, приписаного до розташованих в Україні портів.

Особливості оподаткування нерезидентів регулюються п. 141.4 ст. 141 ПКУ.

Перелік доходів, отриманих нерезидентом із джерелом їх походження з України, які оподатковуються в порядку і за ставками, визначеними ст. 141 ПКУ, встановлений п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 ПКУ.

Так, відповідно до п.п. «г» п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 ПКУ до доходів, отриманих нерезидентом із джерелом їх походження з України, зокрема відносяться лізингова/орендна плата, що вноситься резидентами на користь нерезидента – лізингодавця/орендодавця за договорами оперативного лізингу/оренди.

Згідно з п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 ПКУ резидент, у тому числі фізична особа – підприємець, фізична особа, яка провадить незалежну професійну діяльність, або суб'єкт господарювання (юридична особа чи фізична особа підприємець), який обрав спрощену систему оподаткування, або інший нерезидент, який провадить господарську діяльність через постійне представництво на території України, які здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 ПКУ, за ставкою в розмірі 15 відс. (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.4 – 141.4.5 та 141.4.11 п. 141.4 ст. 141 ПКУ) їх суми та за їх рахунок, що сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності. Вимоги цього абзацу не застосовуються до доходів нерезидентів, що отримуються ними через їх постійні представництва на території України.

Отже, у разі якщо резидент України здійснює виплату лізингової/орендної плати нерезиденту за договорами оперативного лізингу/оренди нерухомого майна, що знаходиться поза межами України, то такі виплати не є доходом нерезидента з джерелом походження з України, що підлягають оподаткуванню податком на прибуток п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 ПКУ.

Як здійснюється ФОП (крім е-резидентів) обрання або перехід на спрощену систему оподаткування (перша-третья група платників єдиного податку)?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Відповідно до п. 298.1 ст. 298 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування платниками єдиного податку першої – третьої груп здійснюється відповідно до підпунктів 298.1.1 – 298.1.4 п. 298.1 ст. 298 ПКУ.

Згідно з п.п. 298.1.1 п. 298.1 ст. 298 ПКУ для обрання або переходу на спрощену систему оподаткування суб'єкт господарювання подає до контролюючого органу за місцем податкової адреси заяву.

Заява подається за вибором платника податків, якщо інше не передбачено ПКУ, в один з таких способів:

- 1) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
- 2) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- 3) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» зі змінами та доповненнями та від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» зі змінами та доповненнями.

Суб'єкт господарювання може заявити про обрання спрощеної системи оподаткування під час державної реєстрації створення юридичної особи або державної реєстрації фізичної особи – підприємця, державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу або про фізичну особу - підприємця, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань. Відповідна заява або відомості передаються до контролюючих органів у порядку, встановленому Законом України від 15 травня 2003 року № 755-IV «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань».

Підпунктом 298.1.2 п. 298.1 ст. 298 ПКУ визначено, що зареєстровані в установленому порядку фізичні особи – підприємці, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, вважаються платниками єдиного податку з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому відбулася державна реєстрація.

Зареєстровані в установленому законом порядку суб'єкти господарювання (новостворені), які протягом 10 днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка не передбачає сплату податку на додану вартість, вважаються платниками єдиного податку з дня їх державної реєстрації.

Відповідно до п.п. 298.1.4 п. 298.1 ст. 298 ПКУ суб'єкт господарювання, який є платником інших податків і зборів відповідно до норм ПКУ, може прийняти рішення про перехід на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви до контролюючого органу не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу. Такий суб'єкт господарювання може здійснити перехід на спрощену систему оподаткування один раз протягом календарного року.

Перехід на спрощену систему оподаткування суб'єкта господарювання, зазначеного в абзаці першому п.п. 298.1.4 п. 298.1 ст. 298 ПКУ, може бути здійснений за умови, якщо протягом календарного року, що передуює періоду переходу на спрощену систему оподаткування, суб'єктом господарювання дотримано вимоги, встановлені в п. 291.4 ст. 291 ПКУ.

До поданої заяви додається розрахунок доходу за попередній календарний рік, який визначається з дотриманням вимог, встановлених главою 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності» розд. XIV ПКУ.

При цьому якщо суб'єкт господарювання протягом календарного року, що передує року обрання спрощеної системи оподаткування, самостійно прийняв рішення про припинення фізичної особи – підприємця, то при переході на спрощену систему оподаткування до розрахунку доходу за попередній календарний рік включається вся сума доходу, отриманого такою особою в результаті провадження господарської діяльності за такий попередній календарний рік.

Хто є платником плати за спеціальне використання водних біоресурсів?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Порядок здійснення спеціального використання водних біоресурсів затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 22 грудня 2023 року № 1347 (далі – Порядок № 1347).

Порядок № 1347 визначає, зокрема, механізм справляння плати за спеціальне використання водних біоресурсів (п. 1 Порядку № 1347).

Спеціальне використання водних біоресурсів здійснюється користувачами водних біоресурсів на підставі договору на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) (далі – договір на право здійснення промислу) та/або договору на право здійснення дослідного вилову у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) (далі – договір на право здійснення дослідного вилову), які укладаються для реалізації права суб'єктів рибного господарства на здійснення промислового рибальства та/або дослідного вилову, дозволу (для здійснення промислового рибальства або дослідного вилову) (п. 10 Порядку № 1347).

Абзацом четвертим ст. 24 Закону України від 08 липня 2011 року № 3677-VI «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» (із змінами) встановлено, що дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) (для здійснення промислового рибальства) видається протягом двох робочих днів з дня подання відповідної заяви суб'єктом рибного господарства, після укладення договору на право здійснення промислу, що укладається за результатами аукціону з продажу права на укладення такого договору, який проводиться для реалізації квот добування (вилову).

Отже, платником плати за спеціальне використання водних біоресурсів є користувач водних біоресурсів, який отримав дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) (для здійснення промислового рибальства) після укладення договору на право здійснення промислу, що укладається за результатами аукціону з продажу права на укладення такого договору, який проводиться для реалізації квот добування (вилову).

До уваги платників!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу на наступне.

Міністерство фінансів України розглянуло лист Державної податкової служби України щодо податків у Федеративній Республіці Німеччина, які можна вважати, або які є ідентичними, податку на прибуток підприємств, для цілей застосування підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2 статті 39 розділу I Податкового кодексу України та в межах компетенції повідомляє.

Підпунктом «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2 статті 39 розділу I Податкового кодексу України (далі – Кодекс) встановлено, що контрольованими операціями є господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи. Перелік організаційно-правових форм таких нерезидентів в розрізі держав (територій) затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 04.07.2017 № 480 (зі змінами) та включає, зокрема, певні організаційно-правові форми Федеративної Республіки Німеччина.

Водночас, якщо нерезидентом, організаційно-правова форма якого включена до переліку організаційно-правових форм нерезидентів, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі податок з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2 статті 39 розділу I Кодексу (далі – Перелік), у звітному році сплачувався податок на прибуток (корпоративний податок), господарські операції платника податків з таким нерезидентом за відсутності критеріїв, визначених підпунктами «а» – «в» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2 статті 39 розділу I Кодексу, визнаються неконтрольованими операціями.

Відповідно до роз'яснення на питання 6 Узагальнюючої податкової консультації, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 14.05.2021 № 266, якщо нерезидент, організаційно-правова форма якого включена до Переліку, сплачує податок на прибуток (корпоративний податок) у державі, в якій він зареєстрований як юридична особа (за даними відповідного бізнес-реєстру (торговельного, банківського або іншого реєстру, в якому фіксується факт державної реєстрації компанії, організації) у відповідній

організаційно-правовій формі), такий нерезидент може вважатися податковим резидентом зазначеної держави.

Достатнім підтвердженням для цього буде документ, який свідчитиме про сплату податку нерезидентом у відповідній державі у періоді здійснення операції, у загальному розумінні (наприклад, у якості зареєстрованого платника податку на прибуток (корпоративного податку). Така довідка має містити інформацію про сплату податку саме нерезидентом, який є контрагентом платника податків, а не іншими фізичними, юридичними особами або утвореннями без статусу юридичної особи (зокрема, засновниками партнерства як організаційно-правової форми нерезидента тощо). З урахуванням вимог пункту 103.5 статті 103 глави 10 розділу II Кодексу, доцільним є отримання від контрагента документа, що виданий фінансовим (податковим) органом відповідної країни, за формою, затвердженою згідно із законодавством цієї країни. Такий документ повинен бути належним чином легалізований та перекладений відповідно до законодавства України.

Згідно із пунктом 3 Статті 2 Угоди між Україною і Федеративною Республікою Німеччина про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход і майно, ратифікованої Законом України від 22.11.1995 № 449/95-ВР «Про ратифікацію Угоди між Україною і Федеративною Республікою Німеччина про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход і майно» (далі – Угода), податками, на які поширюється Угода у Федеративній Республіці Німеччина, зокрема, є: прибутковий податок, корпоративний податок, податок на майно і промисловий податок.

Відповідно до податкового законодавства Федеративної Республіки Німеччина німецькі підприємства оподатковуються такими податками: податком на прибуток підприємств (Körperschaftsteuer) (https://www.gesetze-im-internet.de/kstg_1977/index.html) та торговим / промисловим податком (Gewerbsteuer) (<https://www.gesetze-im-internet.de/gewstg/index.html>). Податок на прибуток підприємств (Körperschaftsteuer) є загальнодержавним корпоративним податком, тоді як торговий / промисловий податок (Gewerbsteuer) є податком, який стягується на місцевому (муніципальному) рівні.

Отже, з огляду на вищезазначене, податок на прибуток підприємств (Körperschaftsteuer) є аналогом податку на прибуток підприємств в Україні та є корпоративним податком для цілей застосування підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2 статті 39 розділу I Кодексу.

Водночас визнання платника податків податковим резидентом Федеративної Республіки Німеччина має здійснюватися з урахуванням положень Статті 4 Угоди, а також податкового законодавства Федеративної Республіки Німеччина.

З якої дати починається відлік строку для подання платником ПДВ повідомлення про надання пояснення у разі зупинення реєстрації РК в ЄРПН?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Згідно з пунктом 201.1 статті 201 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку на додану вартість зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, уповноваженої платником особи відповідно до вимог Закону України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» (із змінами) та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних (ЄРПН) у встановлений ПКУ термін.

При цьому відповідно до пункту 21 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307 (із змінами), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267, (далі – Порядок заповнення) не допускається виправлення даних щодо дати складання податкової накладної та її порядкового номеру.

Отже, датою виникнення податкового зобов'язання є дата складання податкової накладної.

Відповідно до пункту 6 Порядку прийняття рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 12.12.2019 № 520 (із змінами), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 13.12.2019 за № 1245/34216, (далі – Порядок прийняття рішень) письмові пояснення та копії документів, зазначених у пункті 5 Порядку зупинення, платник податку має право подати до контролюючого органу протягом 365 календарних днів, що настають за датою виникнення податкового зобов'язання, відображеного в податковій накладній/розрахунку коригування (РК).

Таким чином, відлік строку для подання платником податків повідомлення про надання пояснення та копій документів у разі зупинення реєстрації розрахунку коригування до податкової накладної починається за датою складання податкової накладної, до якої складено такий розрахунок коригування.

Оновлено порядок ведення касових операцій у національній валюті

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що постановою Правління Національного банку України (далі – НБУ) від 23 серпня 2024 року № 100 «Про затвердження Змін до Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні» (далі – Постанова № 100) оновлено порядок ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затверджений постановою Правління НБУ від 29

грудня 2017 року № 148 (зі змінами), з метою приведення його у відповідність до актуальних вимог законодавства України та нормативно-правових актів.

Постанова № 100 набрала чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування (опубліковано 28.08.2024 на сторінці Офіційного інтернет-представництва НБУ) та розміщена за посиланням https://bank.gov.ua/ua/legislation/Resolution_23082024_100

Надомна чи дистанційна робота: яка різниця?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Щоб вести бізнес у будь-яких умовах, роботодавці переводять працівників на віддалені форми роботи: дистанційну або надомну.

Чим ці форми відрізняються між собою і як правильно оформити дистанційного працівника?

Дистанційні працівники працюють у будь-якому місці за власним вибором. Водночас мають бути на зв'язку з роботодавцем за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій.

Надомний працівник працює за місцем проживання або в інших визначених ним місцях поза приміщеннями роботодавця. Для такої роботи характерна закріплена робоча зона або технічні засоби, наприклад, інструменти, приладдя для виробництва продукції, надання послуг або іншої роботи. Надомний працівник «прив'язаний» до вказаної в трудовому договорі адреси й може змінити її лише з дозволу роботодавця.

Режим роботи – ще одна відмінність. Надомний працівник зазвичай додержується загального режиму роботи підприємства. Тоді як на дистанційного правила внутрішнього трудового розпорядку не поширюються. Він/вона розподіляє робочий час на власний розсуд — може працювати хоч рано вранці, хоч пізно ввечері.

За обох форм віддаленої праці діють норми тривалості робочого часу:

- нормальна тривалість — до 40 годин на тиждень;
- скорочена (для певних категорій працівників) — до 24 або 36 годин на тиждень.

До уваги платників податку на прибуток підприємств!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що податкова декларація повинна містити обов'язкові реквізити, які передбачені пунктом 48.3 статті 48 Податкового кодексу України (далі – Кодекс). В окремих випадках, коли це відповідає сутності податку або збору та є необхідним для його адміністрування, до обов'язкових реквізитів відноситься, зокрема, код виду економічної діяльності (КВЕД). Звертаємо увагу, що з 01 січня 2014 року використовується національний класифікатор України «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010», затверджений наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 11.10.2010 № 457 (далі – КВЕД ДК 009:2010).

Національний класифікатор України «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2005», затверджений наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 26.12.2005 № 375 (далі – КВЕД ДК 009:2005), втратив чинність у зв'язку із закінченням строку його дії (до 01.01.2014).

Отже, платники в податкових деклараціях з податку на прибуток підприємств мають правильно зазначати види економічної діяльності відповідно до КВЕД ДК 009:2010.

Суд підтримав позицію податківців щодо відмови у реєстрації податкових накладних

Судом підтримано позицію контролюючого органу щодо визнання договору поставки недійсним, що стало підставою для перегляду судового рішення у справі щодо відмови у реєстрації податкових накладних за нововиявленими обставинами.

При супроводженні судового спору щодо реєстрації податкових накладних встановлено обставини, що стали підставою для ініціювання позову щодо визнання договору недійсним, зокрема спростування банківською установою проведення банківських розрахунків, арешт банківських рахунків, персональні економічні санкції РНБО тощо.

Рішенням Дніпропетровського окружного адміністративного суду у справі № 160/22180/23 задоволено позов податкового органу та визнано недійсним договір, на виконання якого складено спірні податкові накладні.

Таким чином рішення про відмову у реєстрації податкових накладних, з огляду на недійсність вищезазначеного договору, є обґрунтованими, а отже позовні вимоги в цій частині не підлягають задоволенню.

Відтак, Дніпропетровським окружним адміністративним судом від 04.06.2024 у справі № 160/19475/21 заяву Державної податкової служби України про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами частково задоволено. Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 25.01.2022 в частині задоволених позовних вимог скасовано в частині визнання протиправними та скасування рішень, прийнято нове, яким відмовлено у задоволенні позову в частині реєстрації податкових накладних.

Надходження акцизного податку на засіданні міської робочої групи

Відділ комунікацій з громадськістю управління інформаційної взаємодії Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (територія обслуговування - Криворізький регіон) повідомляє.

Днями, у виконкомі Криворізької міської ради за участю податківців Головного управління ДПС у Дніпропетровській області відбулось засідання з координації дій місцевого самоврядування і виконавчої влади щодо забезпечення надходжень з акцизного податку.

Присутні обговорили напрямки виконання надходжень від сплати акцизного податку та посилення заходів щодо боротьби з нелегальним обігом підакцизних товарів на об'єктах бізнесу.

Роз'яснення податкового законодавства під час практикуму-навчання

Відділ комунікацій з громадськістю управління інформаційної взаємодії Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (територія обслуговування - Криворізький регіон) інформує.

Днями у Криворізькій південній ДПП проведено зустріч з платниками податків у форматі практикуму-навчання. Податківці надали роз'яснення стосовно актуальних питань оподаткування: щодо новацій в податковому законодавстві, декларування доходів, задля отримання податкової знижки, через застосунок «Моя податкова» від ДПС, легалізації найманої праці, використання РРО/ПРРО, отримання електронних послуг через «Електронний кабінет», протидії проявам корупції та інше.

Присутні отримали друковану продукцію інформаційно-роз'яснювального характеру.

Проведено засідання «круглого столу»

Відділ комунікацій з громадськістю управління інформаційної взаємодії Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (територія обслуговування - Криворізький регіон) інформує.

Криворізькою північною ДПП Головного управління ДПС у Дніпропетровській області проведено засідання «круглого столу» з платниками податків щодо актуальних питань податкового законодавства.

Присутнім суб'єктам господарювання розповіли, що з 1 вересня 2024 року, у зв'язку з набранням чинності Законом України від 18.07.2024 № 3878-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо імплементації положень актів права Європейського Союзу щодо акцизного податку», який опубліковано у газеті «Голос України» від 01.09.2024, застосовуються нові ставки акцизного податку на бензин, газойлі (дизельне паливо), скраплений газ, та паливо моторне альтернативне.

Нагадали про обов'язок застосування реєстраторів розрахункових операцій. Також звернули увагу на офіційне працевлаштування найманих працівників.

Присутні отримали друковану продукцію інформаційно-роз'яснювального характеру.